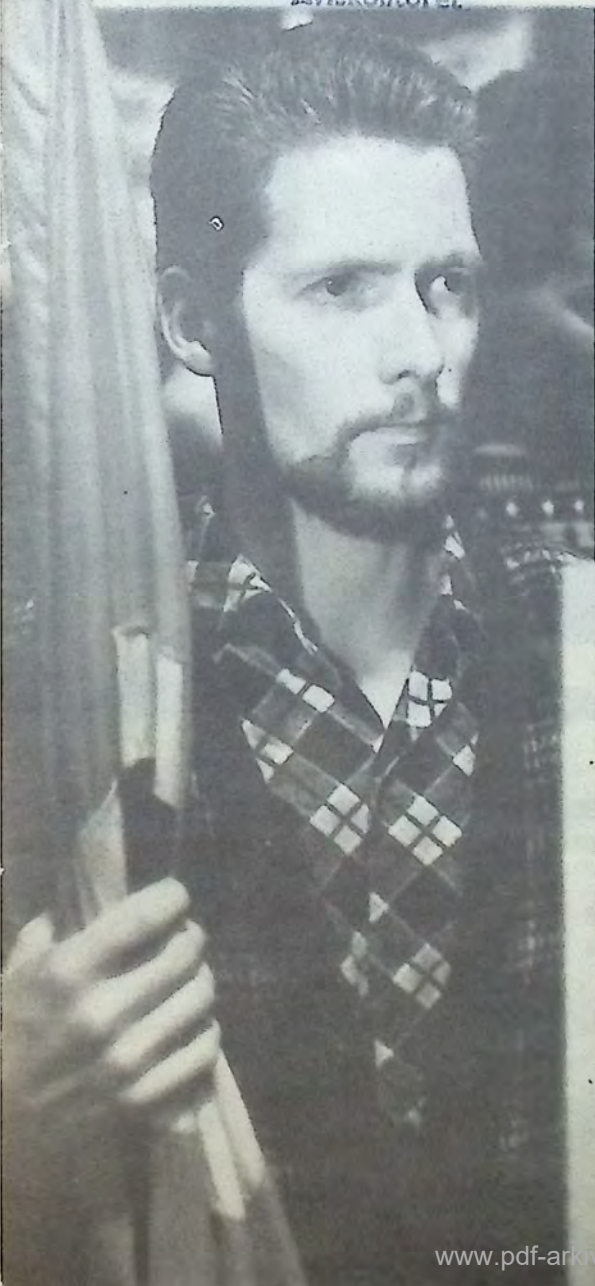

31444 9140

[1969]

Stopp agressjonen
i Vietnam!

UNIVERSITETSBIBLIOTEKET I OSLO
Aviskontoret

VIET- NAM- INFO

- FULL OG BETINGELESØS
TILBAKETREKKNING AV ALLE
AMERIKANSKE OG DERES
ALLIERTES TROPPER FRA
VIETNAM.
- FULL STØTTE TIL DEN PRO-
VISORISKE REVOLUSJONS-
REGJERINGA I SØR-VIETNAM
- NORSK ANERKJENNING AV
DRV.

Lössalg: 1,- krone

ASLAK VERSTO:

ANERKJENN DRV

Stortinget må snarest mulig ta opp spørsmålet om anerkjennelse av Nord-Vietnam til drøfting. Forhandlingene i Paris, der DRV er med som en av forhandlingspartnerne, ser ut til å stå i stampe. Trass i en økende opinion imot den amerikanske krigføringen i hele den vestlige verden, later det dessverre ikke til at grusomhetene i Sydøst-Asia vil få noen hurtig øsning. I en slik situasjon vil en anerkjennelse av Nord-Vietnam være en mektig stimulanse for frigjøringskreftene i dette krigsherjede landet.

USA's bombestans i Nord-Vietnam er blitt etterfulgt av en økning av kamphandlingene

i syd. Noen reell innskrenkning av krigshandlingene i Vietnam har således ikke funnet sted. Det er vår klare plikt å si fra hvor vi står i dette spørsmålet. Ikke bare gjennom resolusjoner og muntlige uttalelser, men også ved aktive handlinger. Norsk anerkjennelse av den Demokratiske Republik Vietnam (Nord-Vietnam) vil være en slik handling.

ANERKJENN NORD-VIETNAM !

Aslak Versto
Stortingsmann

I STEDET FOR EN LEDER :

FULL OG BETINGELSESØS
TILBAKETREKNING AV ALLE
AMERIKANSKE OG DERES
ALLIERTE TROPPER FRA
VIETNAM

DIKT

av Ho Chi Minh

HO CHI MINH - for hele Vietnam bare "onkel Ho" - har også oppnådd anerkjennelse over en hel verden for sine dikt. Han er den desidert mest leste lyriker i Vietnam, og hans dikt har blitt et av de mange nasjonale samlingsmerker i disse vanskelige tider. Størsteparten av hans produksjon er skapt i fangenskap, i kinesiske og franske fengsler. Diktene spenner over et vidt felt, han maner til samhold i kampen, han holder i hevd det beste i vietnamesisk kulturs nasjonale egenart, og han avslører i tillegg enen til å tolke menneskenes dypeste følelser på en særegen og fin måte. Vi bringer her noen eksempler på hans dikt.

Allerede i fire måneder

En dag i fengsel er som 1000 år utenfor
pleide forfedrene med rette å si
Fire umenneskelige måneder sier meg dette
Som ti år ødelegger de mitt legeme

Fordi
Fire måneders sult
Fire måneder uten søvn
Fire måneder i de samme klærne
Fire måneder uten å kunne vaske seg

Så har jeg en tann mindre
håret er grånet
en skitten, mager, sulten djevel
plaget av skabb og sår

Lykkeligvis
er jeg tålmodig og ubøyelig
og viker ikke en tomme
Også i elendig slum
er moralsk fasthet mulig

Fotjernene

Demoner med sultne kjefter
Hugger våre ben om kvelden
Den høyre sitter i jernets gap
Den venstre er fri til å sparke

Ved lesningen av de tusen poeters antologi

De gamle elsket å besynge naturen
Elver, fjell, røyk, snø og blomster, måne og vind
Vår tids vers må kantes med stål
Også poetene må kunne kjempe.

Vannrasjonen

Du får en halv kanne pr. dag
som du fritt bestemmer over
vil du vaske deg — så får du ingen te
vil du ha te — så får du være skitten

Vi lærer å spille sjakk

For å få tiden til å gå lærer vi å spille sjakk
i tusenvis jager hester og infanteri hverandre
gå raskt til aksjon, og to vognar må etterlates som ubrukbare
dyktighet og raske føtter gir oss overtaket

Ditt blikk må se langt framover, dine tanker være grundig
gjennomtenkt

Vær tapper og nøl ikke i angrepet
gi en gal ordre, og to vogner må etterlates som ubrukbare
slå til i det riktige øyeblikk, et pant kan bringe deg seier

Styrkene på begge sider er jevnt avbalansert
men seieren kommer bare til én side
Angrip, trekk deg tilbake, med ufeilbarlig strategi:
da vil du æres med navn av en stor hærfører

VIETNAM I VÅRE HJERTER

AV MAGNE THORSEN

Den amerikanske angreskrigen mot det sørøstasiatiske landet Vietnam har betydd enorme ødeleggelser av dette landets kultur. Gjennom de amerikanske bomberaidene mot mål både i sør og nord av landet, har uerstattelige kulturverdier gått tapt for evig. Utallige er eksemplene på hvordan kultursentra som skoler, kirker, minnesmerker osv. er blitt bombet i stykker av de store og spøkelsesaktige B-52 bombeflyenes lynskjær ned mot et fredelig land. Utallige er rapportene fra krigsskueplassene i Vietnam som forteller om hvordan befolkningen er blitt bombet ihjel, etter at de hadde søkt ly i de typisk asiatiske pagodene i et forgjeves håp om at de i hvert fall ville bli forskånet for de amerikanske bomber.

Samtidig med dette gjør idag FNL en stor innsats for å ta vare på den gamle og tradisjonsrike kulturen til det vietnamesiske folk. Gjennom en storslagen innsats på landsbygda i de befrie områdene, ved å bygge opp skoler og andre kulturgoder midt inne i jungelen, delvis over og delvis under jorda, sørger FNL for å ivareta de verdier som utgjør en vesentlig del av den vietnamesiske nasjonale identitet.

Den samme innsats føres konsekvent av myndighetene i den Demokratiske Republik Vietnam, eller Nord-Vietnam som det kalles her hjemme. Analfabetismen er bekjempet, som et av de første land i Asia, og derigjennom sikrer man ikke bare de utvalgte overklasse-miljøer tilgang til kulturen, men kulturen blir et allemannseie, - dyrt og umistelig. Store summer gis ut hvert år for å stimulere kunst, og folkløse-ensembler

blir gitt store muligheter til å utvikle nasjonale sanger og danser i Vietnam. Som i mange andre asiatiske land, er det også i Vietnam vanlig med arbeidssanger, og når man danser skal helst alle være med. Kulturen er en aktiv og deltagende beskjeftigelse, ikke bare passiv og mottagende for mennesket.

I tråd med utviklingen av den nasjonale motstandskampen i Vietnam har kulturen, likesom her i Europa under Hitler-åket, blitt en integrert del av kampen mot den amerikanske aggresjon og en stimulator for denne. Nye sanger og danser blir laget, og disse henter ofte sine motiver fra den kamp for selvstyre som føres. Kulturen står ikke over folkets daglige kamp og arbeid, men den springer ut av menneskenes gjøremål og deres problemer. Således blir kulturen i Vietnam idag, og det gjelder både for den nordlige og den sørlige del av landet, nasjonal og revolusjonær. Den er blitt en del av massenes kamp for nasjonal uavhengighet og frigjøring fra gamle, føydale samfunnsforhold.

Det ville være en stor oppgave for norske kulturarbeidere, for radio og fjernsyn og andre massemedia å spørre for at den vietnamesiske kultur, - såvel den klassiske som den moderne, nasjonale og revolusjonære, - blir gjort kjent for den norske befolkning. Mye er gjort, men mer står tilbake. Det er en oppgave for oss alle, og det kan være et ledd i vårt solidaritetsarbeid for det vietnamesiske folk i deres kamp mot de amerikanske overgrep.

Forfatteren Magne Thorsen er sekretær i Sosialistiske Kulturarbeideres Forening.

ÖK SOLIDARITETEN

AV ARNE KOKKVOLL

Den verdensomspennende solidaritetsbevegelse med det vietnamesiske folk går nå over i en ny og avgjørende fase. Den "høst-offensiven" som den stadig bredere og mer slagkraftige vietnambevegelsen i USA nå har satt igang, kan betegnes som startskuddet til en global offensiv.

Under presset fra en voksende opinion i det amerikanske folk mot Nixons imperialistiske krigspolitik i Sydøst-Asia - de siste meningsmålinger viser 57 % for en amerikansk tilbaketrekning fra Vietnam - og de konkrete masseaksjoner som nå finner sted i USA og rundt omkring i hele verden, er det tydelig at hele Nixon-administrasjonen har begynt å vakle.

Dette beviser nytten av å demonstrere og det viser nødvendigheten av en organisert solidaritetsbevegelse. Men ennå er det ingen grunn til å tro at krigen vil få en snarlig slutt. Nixon er idag politisk presset til å legge om sin politikk, men for det vietnamesiske folk finnes det bare en løsning som kan aksepteres: Full og betingelsesløs tilbaketrekning av alle amerikanske og deres allierte tropper fra Vietnam.

Så lenge Nixon-administrasjonen ikke er villig til å akseptere dette, vil det ikke bli noen løsning i Vietnam som garanterer folket fred, suverenitet og sosial frigjøring. Alle mulige fremtidige manøvre og forslag fra Nixons side - det være seg annonsering av troppereduksjoner eller forslag om en "våpenhvile" - som ikke i sin konsekvens betyr et fullstendig opphør av USA's militære engasjement i Vietnam, kan derfor ikke skape fred i Vietnam.

Dette er grunnlaget for arbeidet til VIETNAMBEVEGELSEN I NORGE. Og med dette som den klare hovedparole tar vi del i den nye globale "offensiv" som nå finner sted. Også her i Norge vil det parallelt med høydepunktet for de enorme amerikanske demonstrasjoner i november finne sted aksjoner og møter over hele landet i Vietnambevegelsens regi.

SAMLE KREFTENE!

Vietnambevegelsen i Norge har sitt tyngdepunkt i den faglige arbeiderbevegelse, men omfatter ellers en lang rekke organisasjoner av forskjellig politisk avskygning, og er idag det eneste organ i Norge som effektivt vil kunne samordne det norske solidaritetsarbeid for Vietnam. Vårt politiske grunnlag er klart, og er i full overensstemmelse med det vietnamesiske folkets interesser og krav, samtidig som vi holder spørsmål som ikke direkte angår det vietnamesiske folkets kamp, utenfor.

Meningsmålninger også i Norge viser en klar majoritet i befolkningen mot USA's krigføring i Vietnam. Oppgaven ligger i å mobilisere alle krefter til enhetlige aksjoner for en aktiv politisk og materiell støtte til den Demokratiske Republikk Vietnam og den Provisoriske Revolusjonsregjering i Syd-Vietnam.

Sentrale siktemål i den forbindelse er å få den norske regjering til å anerkjenne DRV og Revolusjonsregjeringa i Syd-Vietnam, som et riktig uttrykk for den norske opinionen og en virkningsfull protest mot USA's aggressjonskrig.

Som formann i Vietnambevegelsen i Norge oppfordrer jeg alle politiske krefter i vårt land som står på det samme grunnlag i Vietnam-spørsmålet, til å slutte seg til vårt arbeid.

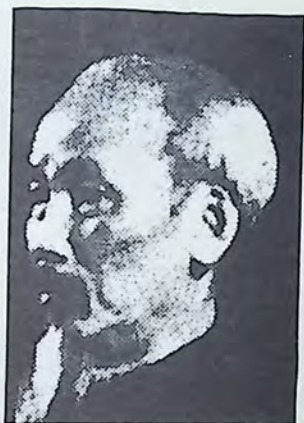
Splittelsen av det organiserte Vietnam-arbeidet i Norge har ikke tjent det vietnamesiske folkets sak. Idag må derfor alle se det som en oppgave å forene de som solidariserer seg med det kjempende Vietnam på et konstruktivt grunnlag.

Dette er også i ferd med å skje, og dermed legges grunnlaget for økt aktivitet i tida framover, - en aktivitet som vil gi resultater og vise verden hvor majoriteten av vårt folk står i Vietnam-spørsmålet.

Arne Kokkvoll

Formann i Vietnambevegelsen i Norge

Ho Chi Minh

I vårt fedrelands kamp mot USA's angrep kommer vi helt sikkert til å måtte utstå ytterligere prøvelser og ofre, men vi er sikre på å vinne en fullstendig seir. Dette er vår absolutte overbevisning. (...)

Tu-Fu, den berømte kinesiske poet fra T'Ang-perioden, skrev:

"Få er de gjennom tidene som oppnår en alder av sytti år."

I dette mitt 79. leveår hører jeg til disse "få", og ennå er sinnet klart, selvom min helse er noe svakere i sammenlikning med tidligere år. Når man er på den gale side av 70-tallet, forsvakes helsen med alderen. Det er ikke overraskende.

Men hvem kan forutsi hvor lenge jeg kan fortsette å tjene revolusjonen, fedrelandet og folket? Det er foranledningen til at jeg etterlater disse linjer, idet jeg forutser den dag da jeg kommer til å forenes med vår ærede Karl Marx, Lenin og andre revolusjonære foregangsmenn. På det viset kommer våre landsmenn i hele landet, våre kamerater i partiet og våre venner over hele verden, ikke til å bli stilt overfor noe uforutsett. (...)

Om meg selv: I hele mitt liv har jeg helhjertet og med alle mine krefter tjent fedrelandet, revolusjonen og folket. Om jeg nå skulle skilles fra denne verden, finnes det intet som jeg beklager meg over. Jeg vil bare beklage at jeg ikke kan arbeide lengre og mer. Etter min bortgang bør store begravelsseremonier unngås for ikke å sløse med folkets tid og penger. (...)

Til slutt vil jeg bare bedyre min grenseløse hengivenhet til hele folket, til armeen, til alle mine søskenbarn og til den oppvoksende slekt.

Jeg sender mine broderlige hilsener til kamerater, venner, ungdom og barn over hele verden.

Mitt siste ønske er at hele vårt parti og vårt folk, tett forenet i kamp, bygger et fredelig, forenet, uavhengig, demokratisk og blomstrende Vietnam og gir et verdig bidrag til verdensrevolusjonen."

Hanoi, den 10. mai 1969
HO CHI MINH

Nixons

psykologiske

krigføring

Den amerikanske president Richard Nixon oppfordret i en tale under FNs Hovedforsamling til økt press mot Nord-Vietnam. Selv om denne oppfordringen vel var for plump og frekk, kan man ikke se bort ifra at den nye administrasjonen i Det Hvide Hus har funnet fram til langt mer raffinerte midler i den psykologiske krigføringen i Vietnam. Nixon, eller skal vi heller si mannen «bak ham», professor Henry Kissinger, har til fulle forstått hvilken enorm betydning den psykologiske krigføringen har, og de prøver å utnytte denne best mulig.

Et av de trekk man i de siste måneder har prøvd seg på, er å skape en sympatiaksjon for de nedskutte amerikanske piloter som under sine terror-raider mot Nord-Vietnam er blitt skutt ned og tatt til fange. Det er jo etterhvert blitt ganske mange «piloter i pysjamas» i Hanoi, men utenverdenen vet lite om disses tilstand og hvem det egentlig er

som har overlevd nedskytingen.

Man kan her kanskje innvende at Nord-Vietnam kunne opplyse hvordan situasjonen er, men den moralske pekefinger som i disse dager heves i borgerpressens lederartikler er egentlig så hyklerisk, at man må ryste på hodet. Til overmål har norsk UD tatt initiativ overfor Hanoi-regjeringen gjennom sin ambassadør i Peking.

Det er derfor nødvendig å slå fast:

Den amerikanske terrorbombingen mot Nord-Vietnam som pågikk i flere år, var folkerettsstridig. US-piloter angrep et fredelig land uten at den amerikanske regjering på noe tidspunkt har avgitt en krigserklæring mot landet! De piloter som Nord-Vietnam gjennom sitt etterhvert meget effektive luftvern har skutt ned og tatt til fange, er derfor å betrakte som krigsforbrytere.

Likevel har de fått en etter forholdene meget

god behandling.

Dette er det egentlige forhold, men det fortier selvsagt de borgerlige aviser.

Jeg kan heller ikke unngå å trekke en liten parallell til UD's aksjon og den moralske bestyrrelsen som også andre har klart å oppvise.

For en tid tilbake sirkulerte i Vest og i Øst en fotoserie der vi så politisjefen i Saigon egenhendig skyte ned en bakbundet FNL'er. Dette tilfellet var for så vidt ikke særlig oppsiktsvekkende eller grufullt i sammenlikning med alle de andre forbrytelsene som USA og deres marionetter gjennomfører i Vietnam.

Men her fikk vi fotoene og forbrytelsen mer direkte inn på oss enn ellers.

Hvor var da borgerpressens indignasjon? Hvor var da UD's omgående aksjon?

Saigon-juntaen er jo til overmål anerkjent av Norge, og vi underholder diplomatiske forbindelser med dem slik at det vel neppe skulle være vanskelig med kommunikasjonen!

Annerledes med de amerikanske terrorbomberne som har forårsaket død og ødeleggelser mot en liten, fredelig stat.

Her skal man utnytte pilotenes hustruer og barn (som man selvsagt meget godt kan forstå) til et propagandafelttog mot Nord-Vietnam. Dette forsøket bør avvises allerede i begynnelsen.

Terje Ingeberg-Olsson

På den svenske sosialdemokratiske partikongressen ble det gjort kjent at Sverige akter å yte 200 millioner kroner som hjelp til Nord-Vietnam. Det dreier seg i stor grad om lang-siktige lån.

Opplysningen fikk en ovasjonsmessig mottagelse på det svenske partilandsmøtet. Det viser klart hvor det svenske sosialdemokrati står i denne saka.

Det var ikke overraskende at det ble en sterk amerikansk reaksjon på den svenske regjeringens utspill. Reaksjonen kom i første omgang fra den amerikanske storkapitalen. To svenske storkontrakter med amerikanske firmaer gikk fløyten. Fra politisk hold kom det også en rekke sterke uttalelser. Den nye svenske partilederen Olof Palme ble kraftig utskjelt. Seinere har det vært mer offisiell kontakt mellom Sverige og USA. En del misforståelser er kanskje oppklart og den svenske regjering har også forsøkt å moderere sine uttalelser noe. Det er likevel ingen grunn til å vente noe hjertelig forhold mellom USA og Sverige i den nærmeste framtid. USA-ambassaden i Stockholm vil nok fortsatt ha en ledig sjefs-stol i noen tid.

Den amerikanske reaksjonen på det svenske utspillet var som nevnt ikke overraskende. Det var derimot den

HELGE RÖED:

NORSKE SURMAGER

norske reaksjonen. Fra Arbeiderparti-kretser her hjemme var det ingen reaksjoner på Sveriges Vietnam-hjelp. Fra borgerlig hold er imidlertid den svenske regjeringen blitt kraftig satt i rette. Forretningsblader av forskjellige slag har antydnet at det også kunne bety at Norge mister kontrakter, når Sverige foretar slike utenrikspolitiske skritt. Seriøse politikere snakker om manglende informasjon til norske myndigheter. Noen har sagt at det representerer et brudd med det nordiske samarbeid innenfor utenrikspolitikken. Spørsmålet har til og med vært oppe i Stortinget.

Dette er et klart uttrykk for norsk formalisme. Norske borgerlige politikere forsøker å skjule seg bak en nordisme som på dette området er fullstendig urealistisk. Det er en politisk uenighet mellom den norske (og forsåvidt også den danske) regjering og den svenske regjering i Vietnam-spørsmålet. Det er ikke mulig å kamuflere dårlig samvittighet og redsel for USA med snakk om nordisk samarbeid.

Helge Røed er tidligere redaktør av ungdomsavisa "Fritt Slag" og arbeider nå ved Arbeidernes Pressekontor som faglig medarbeider.

fagbevegelsen og vietnam

AV THORBJØRN BERNTSEN

Norsk fagbevegelse representerer over en halv million lønnstakere. Fagbevegelsen stiller seg ikke likegyldig til noen samfunnsspørsmål. Den altoverskyggende utfordring menneskeheten står overfor idag er nøden i den fattige verden.

Dette spørsmålet har fagbevegelsen ikke tatt alvorlig nok. Vi utgjør en betydelig maktfaktor i det norske samfunn. Dersom vår makt settes inn, kan norsk politikk overfor den tredje verden endres. I og med LO's nye handlingsprogram mangler det ikke på programformuleringer og fine ord. Det som står igjen er aktiv innsats og engasjement.

Fattigdommen i utviklingslanda skyldes verken naturkatastrofer eller manglende intelligens. Årsaken er den sosiale og økonomiske struktur i verdenssamfunnet og i de enkelte land. Den handelspolitikk som Norge er med på å føre overfor den fattige verden er i virkeligheten en form for utbytting. Fagbevegelsen må kreve en ny handelspolitikk fra de rike landenes side. I de fleste fattige land er det en sosial og økonomisk overklasse som sitter med den politiske makt. Dette er den viktigste hindringen for økonomisk utvikling. Fagbevegelsen må gi støtte til organisasjoner i utviklingslandene som er representative for de brede lag av befolkningen. Bare selvstendige stater og radikale ledere kan skape økonomisk utvikling i de fattige land.

Det er i dette perspektivet vi i fagbevegelsen ser det som skjer i Vietnam. Det vietnamesiske folk kjemper idag en desperat kamp for å kvitte seg med de utenlandske inntrengerne. De kjemper en like desperat kamp mot sitt eget lands overklasse representert ved Saigon-regimet. I Vietnam er denne kampen blodig. I andre land foregår den samme kampen med andre midler.

Det er først og fremst i forhold til disse spørsmålene solidaritetsbegrepet har mening i vår tid.

Og solidaritet betyr aktiv støtte. Politisk, moralsk og materielt.

En ny politikk overfor de fattige land kan koste oss noe. Endringer av handelspolitikken vil kunne ramme norsk næringsliv og norske arbeidsplasser. Det vil stille oss på prøve!

I mai 1969 fant den andre Stockholms-konferensen om Vietnam sted, med deltagelse av nasjonale og internasjonale solidaritetsbevegelser og organisasjoner; politiske bevegelser, fredsorganisasjoner, tros-samfunn, faglige organisasjoner samt en rekke framtrepende person-ligheter innenfor vitenskap og kunst og samfunnsliv.

Representantene kom fra alle kontinenter og ga et klart uttrykk for den stadige vekst i bredden og styrken i den internasjonale solidari-tetsbevegelse til støtte for det vietnamesiske folk, - en solidaritets-bevegelse som savner sidestykke i vår moderne historie.

Bakgrunnen i livsanskuelse og politisk tilhørighet var høyst for-skjelligartet, men likevel nådde konferensen fram til full enighet om parolene og målsetningen for den internasjonale bevegelse i all sin mangfoldighet. Full og betingelsesløs tilbaketrekning av alle amerikanske og deres allierte tropper fra Vietnam.

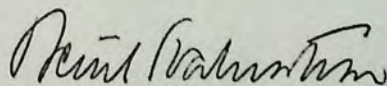
På dette grunnlaget drives på solidaritetsarbeidet over hele verden.

STOCKHOLM-CONFERENCE ON VIETNAM

Bak dette ligger det uten tvil en viktig politisk prosess. Mens den internasjonale bevegelse for Vietnam for et par år siden var preget av uklarhet om hvilke paroler som var riktige og i pakt med ønsket om å bringe fred til landet, og også var preget av divergenser i oppfatning av grunnlaget for å finne en løsning på Vietnamkonflikten, har utviklingen i Vietnam og koordineringen av det internasjonale solidaritetsarbeidet bidratt til å skape politisk klarhet og enhet.

Her ligger Stockholms-konferensens store betydning. For å skape et sterkt press på myndighetene i USA er det nødvendig at aktiviteten internasjonalt samordnes, såvel politisk som praktisk.

Og fram til den dagen det vietnamesiske folk har sikret sin nasjonale og sosiale frihet, vil det måtte bli behov for nye Stockholms-konferenser, - for å samordne og effektivisere det verdensomspennende arbeidet på et riktig politisk grunnlag.

Bertil Svahnström

Chairman

International Liaison Committee

HANS HOV :**STOPP KRIGEN I VIETNAM NÅ !**

President Richard Nixon har vanskeligheter med populariteten. Hans veltalenhet strekker ikke lenger til. Millioner av amerikanere har reist seg i protest mot krigen i Vietnam og forlangt at de amerikanske styrker skal trekkes ut. Hvis en kan stole på meningsmålninger, så viser de at 57 % av den amerikanske befolkning vil ha slutt på krigen i Vietnam. USA har betalt en høy pris for Vietnam-eventyret. 46 000 falne og 250 000 sårede, - samt milliarder av dollars sløset bort. Håpet om en militær seir er nå gitt opp. Det er regnskapet som den amerikanske befolkning har fått i vrangstrupen.

President Nixon uttalte nylig at USA hadde strukket seg så langt som mulig overfor FNL og Nord-Vietnam når det gjaldt innrømmelser. Det spørs om han ikke må svelge disse uttalelsene i seg igjen, da han for øyeblikket er under et voldsomt press fra befolkningen. Dette press er sannsynligvis økende, og det er bebudet nye store demonstrasjoner i nær framtid. Selvom Nixon har stor makt, så kan han i lengden ikke overse befolkningens ønsker i et så demokratisk land som USA. En kan trygt regne med at FNL og Nord-Vietnam ikke vil vike en tomme etter de siste hendelser i USA. De vil utvilsomt la tiden arbeide for seg.

De største innrømmelser har vel uten tvil kommet fra FNL, som er villig til å gå med

på en koalisjonsregjering etterfulgt av frie valg når landet er kommet til ro og normale tilstander er opprettet. Dette tyder på at FNL ikke er en fanatisk kommunistisk bevegelse som vil ha herredømmet i landet. Fra amerikansk hold har vi også hørt om frie valg, men forut for en koalisjon. Slike ting er ikke realistisk. Hvordan i all verden kan det foregå frie valg på en betryggende måte under de rådende forhold i Sør-Vietnam? Det ville vel bli den samme komedie som forrige gang, da mange velgere nesten løp beina av seg for å rekke flest mulig stemmesteder.

Det har vært mye snakk om at de amerikanske styrkene skal trekke seg ut av Vietnam og at den sør-vietnamesiske hær skal overta. En amerikansk tilbaketrekning er vel det eneste riktige, men at sør-vietnameserne skal gjøre jobben for en halv million velutrustede amerikanske soldater, er det vel ingen som med sunn fornuft kan tro på. Det er ikke annet enn et forsøk på å få slutt på elendigheten med æren i behold. Det korrupte diktaturregimet i Saigon gjør alt de kan for å forhindre dette. Regimet har til og med forlangt atomvåpen, hvilket viser hvor desperate de i virkeligheten er. I årenes løp har vi fått en mengde feilaktige opplysninger om hva som egentlig skjer i Vietnam. Gang på gang har vi hørt at nå er det bare et tidsspørsmål før striden er avgjort, og at så og så store områder er under sør-vietnamesisk kontroll. Videre har vi hørt at FNL bare behersker små områder og at en liten del av befolkningen sympatiserer med Frigjøringsfronten.

Det har vist seg å være løgn og forbannet dikt alt sammen. Hvorfor i Herrens navn har da ikke over en halv million amerikanere og enda flere sør-vietnamesiske soldater greid å ta knekken på FNL? Hvorfor greide ikke amerikanerne å bombe Nord-Vietnam til å be om pent vær? FNL og Nord-Vietnam har vist et mot og en tapperhet som er beundringsverdig. De har vunnet respekt fra hele verden. Er det ikke på tide at USA bakker ut og lar Vietnam selv bestemme over sin egen skjebne? Hvis de trekker seg tilbake fra Vietnam, bør de i alle fall sørge for at Saigon-regimet blir styrtet og at ærlige og rett-tenkende folk kan komme til orde, slik at det kan dannes en koalisjonsregjering slik FNL har foreslått. Det bør vel også komme på tale å la FNL-styrker overta vaktholdet inntil det er blitt tolige forhold i landet. Den vietnamesiske befolkning har lidd umenneskelig under mange års krig. Nå fortjener de virkelig å få leve i fred! Gudskjelov at det finnes et annet Amerika. Et Amerika som i disse dager protesterer mot Nixon-administrasjonens krigføring i Vietnam. Et USA som ikke lenger vil miste sine fedre og sønner, og som er lut lei av å betale for en håpløs og urettferdig krig.

Hans Hov, bosatt i Vestfold, arbeider ved Kaldnes Mekaniske Verksted i Tønsberg. Ovenstående artikkel er sakset fra avisa "VESTFOLD", Tønsberg, av 24. oktober 1969, og gjengitt med forfatterens tillatelse.

DRAPENE I THU DUC.

Den 1. oktober 1969 la delegasjonen fra den Provisoriske Revolusjonsregjering ved Vietnamforhandlingene i Paris fram et detaljert dokument som ga uttrykk for sterk fordømmelse av de forbrytelser som USA og deres Quislinger i Saigon gjør seg skyldige i.

Etter 1962 har flesteparten av de kvinnelige fanger - såvel politiske som "vanlige" kriminelle - blitt konsentrert i Thu Duc-fengselet, omlag 12 kilometer nord for Saigon. I løpet av 1968 steg antallet fanger til over 1400.

Fengselet er overfylt og i en elendig forfatning, og fangene blir til stadighet utsatt for tortur og umenneskelig behandling med de mest alvorlige følger.

Delegasjonen i Paris har dokumentert en rekke dødsfall for navngitte kvinnelige fanger, - som følge av tortur, brutalitet og sult. Et stort antall av fangene er blitt gjort til invalider.

Ennå mer rystende blir det hele når en får vite at en del av ofrene for mishandlingene ikke engang er voksne kvinner, men tenåringer ned til 16 år.

Fangene har til stadighet satt seg aktivt til motverge. Den 21., 22. og 23. september i år kom det til et åpent opprør mot fangevokterne og torturistene. Foranledningen var at disse forsøkte å fjerne likene til to mishandlede fanger, den ene 16 år gammel, for å fjerne alle spor etter overgrepene.

Urolighetene spredte seg også til landsbyen utenfor fengselet, og det ble så satt inn spesialtropper fra politiet og marine-enheter for å gjenopprette "ro og orden". Dette skjedde da også, men det tok to døgn og krevde ti-tall av nye dødsofre.

Dette er ett eksempel, framlagt i detalj, rystende i sitt innhold, men bare ett av mange som vitner om umenneskeligheten ved USA's krig.

Som et a propos står reportasjene (utførlig og med bilder) fra fengselet for de nedskutte amerikanske luftpiratene i Nord-Vietnam som er gjengitt i en rekke aviser her i Vest. Ingen har kunnet påvise at de har vært utsatt for fysiske overgrep, at de sulter eller får umenneskelig behandling. Men likevel aksjonerer norsk diplomater etter ordre fra UD og krever "humanitet" og "menneskelig behandling".

Men ingen reaksjon på det som daglig skjer i de områder som USA fortsatt holder besatt i Syd-Vietnam, ikke et protest-pip fra norske myndigheter.

Menneskerettighetene er kan hende selektive og forbeholdt våre NATO-allierte?

AV ARNE JØRGENSEN

SOLIDARITET

FOR VÅR UAVHENGIGHET.

Med hensyn til Syd-Vietnams politiske framtid, har denne blitt klart definert gjennom FNL's 10-punktsprogram. Gjennom frie og demokratiske almenne valg vil folket i Syd-Vietnam velge en konstitusjonsforsamling, utarbeide en grunnlov og etablere en koalisjonsregjering. Dette betyr at folket vil skape sitt eget politiske regime, i overensstemmelse med sine egne ønsker, og ikke opprettholde det nåværende amerikanske neokolonialistiske regimet.

I et forsøk på å unngå dette spørsmålet har USA og Saigon-administrasjonen lansert de såkalte "frie valg" som, kort sagt, er et forsøk på å la Saigon-administrasjonen organisere valgene innenfor rammen av dens reaksjonære grunnlov og lover, under kontroll av de amerikanske styrker og deres marionette-soldater. Den slags "frie valg" ville på ingen måte atskille seg fra svindelen om USA har gjennomført tidligere ved å plassere Ngo Dinh Diem og Nguyen Van Thieu i spissen for marionette-administrasjonen i Saigon. Det er ikke forbausende at de framhever at de vil respektere resultatene av slike valg!

"International Herald Tribune" skrev den 25.9.1969: "Det kan ikke bli frie og ærlige valg under Thieu's styre som setter sine ledende politiske motstandere i fengsel."

Det er nettopp for å sikre personlig frie og demokratiske valg at FNL og den Provisoriske Revolusjonsregjering foreslår at oppgaven med å organisere almenne valg må bli tillagt en bred representativ provisorisk koalisjonsregjering.

En slik regjering vil bli skapt gjennom forhandlinger og konsultasjoner mellom de politiske kreftene som representerer de forskjellige sosiale og politiske retninger i Syd-Vietnam som står for fred, uavhengighet, og nøytralitet, - inkludert de personer som, av politiske årsaker, må bo utenlands. De grunnleggende politiske prinsipper for disse forhandlingene må være likhet, demokrati og gjensidig respekt.

Dette er et logisk og rimelig forslag basert på den aktuelle situasjon i Syd-Vietnam som gjenspeiler FNL's og den Provisoriske Revolusjonsregjeringens politikk for å skape en bred front og nasjonalt samhold. FNL og Revolusjonsregjeringa står for enhet og samhold mellom alle sosiale lag, politiske krefter, nasjonaliteter, religiøse grupperinger og alle mennesker, uansett hva deres politiske overbevisning og bakgrunn måtte være, som har vist at de står for fred, uavhengighet og nøytralitet. På tross av sine forsøk på å underslå fakta kan ikke USA og Saigon-regimet nekte for at den overveiende majoriteten av folket i Syd-Vietnam står for fred, uavhengighet og nøytralitet, og at den derfor støtter opprettelsen av en provisorisk revolusjonære regjering i Syd-Vietnam.

Ved å motsette seg dannelsen av en koalisjonsregjering i Syd-Vietnam for å arrangere frie og demokratiske valg, kan ikke USA og Saigon-regimet skjule det faktum at de i realiteten motsetter seg det syd-vietnamesiske folkets rett til selv å bestemme sitt politiske styre uten fremmed innblanding.

AV MADAM NGUYEN THI BIHN

VIETNAM-INFO

Redaktør: Terje Ingeberg-Olsson

Redaksjonsstab: Tor Arne Nilsen, John Sjursøe, Jon
Pelle Kjellstrøm, Arne Kokkvoll og Helge Røed.

Redaksjonen avsluttet: 2.11.1969

OPPLAG: 10.000

H V E M E R V I ?

Vietnambevegelsen i Norge ble dannet etter initiativ fra Oslo Faglige Samorganisasjon og Arbeidernes Ungdomsfylking, og har en bred basis i norsk fagbevegelse. Foruten en rekke fagforeninger og bedriftsklubber, er også kvinneforbund og politiske ungdomsorganisasjoner som Norges Unge Venstre, Arbeidernes Ungdomsfylking og Norges Kommunistiske Ungdomsforbund tilsluttet Vietnambevegelsen i Norge.

I N F O R M A S J O N S M A T E R I A L E

"VIETNAM-INFO" er Vietnambevegelsens informasjonsorgan. Abonnement koster kr. 25,- pr. år og tegnes ved innbetaling til vårt postgirokonto nr. 20 52 70 eller pr. sjekk. "VIETNAM-INFO" utkommer med 10 nummer i året.

M E D L E M S S K A P

Medlemskap i Vietnambevegelsen i Norge kan tegnes av forbund og organisasjoner ved henvendelse til Vietnambevegelsens arbeidsutvalg.

S T Ø T T E M E D L E M S S K A P

Enkeltpersoner som ønsker å støtte Vietnambevegelsens arbeid kan tegne støttemedlemskap for kr. 50,- pr. år. Dette inkluderer gratis tilsendelse av "VIETNAM-INFO" og andre materialer fra Vietnambevegelsen.

VIETNAMBEVEGELSEN
I NORGE

POSTGIRO 20 52 70
POSTBOKS 53. ABILDSØ OSLO 11.